

bringe overensstemmelse mellem det, der foregår i NATO, og så det, der gives udtryk for i den her lovgivning, nemlig bestræbelsen på at undgå nye atomvåben.

Jeg synes, det er i en skrigende modstrid med hinanden, og det kunne efter min mening være aldeles flot, hvis den danske regering også i NATO kunne bruge den tankegang, som ligger i den her lovgivning, nemlig at gøre en indsats for at kæmpe mod udvikling af en atomstrategi, som strider så meget imod de her intentioner. Hvordan kan man forestille sig, at man skal kunne få nogen lande i den tredje verden til at afstå fra atomvåben, hvis vi samtidig her i Vesten videreudvikler en atomstrategi, som set fra den sydlige del af jordklodens folkerige stater må tage sig sådan ud, at det er NATO, som ønsker at have monopol på atomvåben og på brug af atomvåben, og som forbeholder sig retten til at bruge atomvåben, for det er jo det, der kommer til at ligge i NATO's strategi? Samtidig kræver man altså, at disse store ulande skal afstå fra at anskaffe sig atomvåben.

Der er noget, som simpelt hen ikke hænger sammen i NATO's tankegang, og som heller ikke den danske regering indtil dato har været i stand til at bringe en sammenhæng i. Det spørgsmål synes jeg godt, man på baggrund af det udmærkede resultat, som foreligger i den her lovgivning, kunne rejse over for den danske regering.

Men vi støtter altså helt og fuldt lovforslaget, som det foreligger.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan naturligvis også støtte lovforslaget her, som det foreligger. Vi har dog også ved vores gennemgang af forslaget studset lidt over de straffebestemmelser, der er forbundet med lovforslaget, for man må jo sige, at uanset hvordan man så i øvrigt havde tænkt sig, at man kunne lave disse atomprøvesprængninger i Danmark, er det jo et faktum, at det i sig selv ville være ulovligt ifølge den nugældende straffelov, hvoraf det jo klart fremgår, at man ikke må foretage den slags spredninger af skadelige stoffer. Så det er allerede omfattet, men det er meget fint, hvis det er sådan, at den borger, der kunne have interesse i at sidde og jonglere med et eller andet eksperiment, allerede i den her lov kan se, at det, han er i gang med, altså er strafbart.

Jeg tror ikke på, at det nogen sinde kommer så vidt, jeg tror ikke, at der er nogen som helst

her i landet, der overhovedet kunne finde på at tage skridt til at lave den slags forsøg, så det er formentlig ganske overflødigt. Men det gør nok ikke noget at få det gentaget her.

Fremskridtspartiet støtter lovforslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan selvfølgelig også støtte dette lovforslag, som jo er en opfølgning af det, vi ratificerede den 21. december 1998. Jeg mener, at vi ved at vedtage dette lovforslag sender et kraftigt signal til atomvåbenmagterne om at lægge bånd på sig selv og efterfølge de vedtagelser, som gælder internationalt.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Jeg takker for den enstemmige tilslutning.

Jeg kan sige om straffebestemmelsen, som vi selvfølgelig gerne vil dyrke lidt mere under udvalgsarbejdet, at den jo udtrykkeligt er subsidiær. Den kan komme i anvendelse, hvis ikke højere straf er forskyldt, som der står, efter anden lovgivning, f.eks. efter straffelovens § 183.

Det synes jeg vi skal tage os tiden til at se på i udvalget, for at vi i fællesskab finder frem til en løsning, vi alle kan være helt tilfredse med.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 196: Forslag til lov om erstatning til patienter opereret med Boneloc-cement før 1. juli 1992.

Af sundhedsministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 17/3 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.